

[Brixtofte]

Det er altså sammenfaldende inden for lønmodtagergrupperne, inden for erhvervslivet og de selvstændige de dårligst stillede, der bliver ramt, og det kan vi ikke andet end være utilfredse med i venstre.

Hvis man ser det i sammenhæng med, hvad der tidligere er vedtaget, så var det folkepensionister og invalidepensionister med de laveste indtægter og herudover handicapområdet, der blev ramt.

Jeg kan ikke andet end ærgre mig over, at vi ikke fik ordentlig tid i sommer og nu til at kunne blive enige med en lang række partier om at ændre kriterierne for tildeling af sociale ydelser. Venstre vil godt være med til at angribe dette problem. Venstre kan godt se, at der er nogle problemer på dette område, men venstre har aldrig fået antydningen af en invitation til at deltage i en diskussion om, hvorledes vi kan udforme socialindkomsten i praksis. Det er selvfølgelig, fordi det var et led i et overordnet forlig, hvor nogle partier på forhånd var indforståede med indholdet, uanset hvilke urimeligheder der blev påvist under udvalgsarbejdet. Jeg synes, at det er beklageligt, at der ikke kunne være et stort flertal bag ændrede regler, herunder et nyt socialindkomstbegreb, som vi i princippet godt kunne tilslutte os; men på den måde, det er udformet, hvor det rammer de dårligst stillede overalt og ikke tager fra de bedst stillede, må vi konstatere, at det strider klart imod venstres grundholdning.

Til allersidst vil jeg sige, at ud over, at selve indholdet er dårligt, må vi konstatere, at der ikke er ordentlig tid til at gennemføre disse ting. Hvis vi ser tilbage på, hvordan man tidligere har gjort, når der er gennemført store og markante ændringer i vores sociallovgivning og andre dele af vores lovgivning, så ser vi, at man hver eneste gang har givet kommunerne og andre, der skulle administrere det, rigelig tid til at sætte sig ind i tingene. Denne gang er det – det viser også denne del – det rene lovjaskeri.

Agnete Laustsen (KF):

Ved et møde i Ålborg den 13. maj 1980 udtalte formanden for Sammenslutningen af sociale Udvalg bl. a.:

»Overvejelserne om et forslag til lov om socialindkomst har givet anledning til kuldegysninger.«

Efter at denne udtalelse er faldet, er ikke blot socialindkomstens første fase blevet vedtaget, men i dag er anden fase vedrørende pensionsindbetalinger og forskellige erhvervsfradrag allerede til tredje behandling og på forhånd sikret vedtagelse med regeringens og forligspartiernes stemmer.

Jeg tror, at kuldegysningerne på nuværende tidspunkt er blevet til forfrysninger helt ind til marv og ben, ikke alene for de administrative myndigheder, men også for den meget store del af befolkningen, som rammes af dette omfattende lovkompleks, som vi efter min mening må se i øjnene er godt på vej til at blive den nye skattepligtige indkomst.

Socialministeren har såvel i skrift som i tale gjort meget ud af at markedsføre sit seneste socialindkomstforslag så tillidvækkende og så sympatisk som muligt, idet hun i enhver debat – for så vidt som ministeren da overhovedet deltager i en sådan – har udtalt, at loven tilsigtede en mere retfærdig fordeling af de sociale ydelser. Nu hører politisk markedsføring desværre ikke under forbrugerbudsmændens område, ellers ville jeg have indklaget ministeren for urigtig og vildledende markedsføring. Få love rammer vel – selv efter de mest subjektive betragtninger – så uretfærdigt som loven om socialindkomsten, og det gælder både første og anden fase.

Takket være et allerede indgået forlig med 3 partier, som på forhånd har lovet støtte til lovforslaget, selv om det under udvalgsbehandlingen tydeligt har vist sig, at de mange og smukke ord om retfærdighed, ligestilling, besparelser osv. ikke har noget på sig, kan vi i dag ikke håbe på den forkastelse af lovforslaget, som venstre, konservative og fremskridtspartiet har foreslået, men må nøjes med at påvise, at det er et uretfærdigt makværk af en lov, flertallet nu agter at vedtage uden overhovedet at have gennemtænkt konsekvenserne.

Lovforslaget omfatter to indgreb, og socialministeren er i den henseende retfærdig, for hun rammer både erhvervslivet og lønmodtagerne. Som det første punkt: erhvervsdrivende kan ikke mere fratække henlæggelser til investeringsfond, varelageredskrivninger og forskudsafskrivninger. De skal samtidig indberette samtlige pensionsordninger for deres ansatte. Det er det, som i lovforslaget betegnes således: »Ordningen vil medføre et